

Обраћање Милоја Стевановића испред гроба Владике Артемија. Манастир Нова Никеја 23. 11.
2020. године

ЗБОГОМ, ПРЕДОБРИ, ДРАГИ И СВЕТИ НАШ ВЛАДИКО!
ЗБОГОМ ОЧЕ НАШ ВОЉЕНИ!

Ваистину: Дobar рат ратова, трку сврши и веру одржа.

Нек је благословен пут којим хита душа Твоја у срастање свом светом духовном оцу Јустину Ђелиском, коме си, један једини, остао веран до потоњег воздиханија иу срастање свом светом духовном сину Харитону новомученику косовскоме, кога си захранио хлебом са 9 кора, начињеним на њиви Господњој.

Почетком 2010. дође ми до руке Твоја белешка у којој уз остало пише:

Гонитељи моји моју ме лишити ејискојској трона, чак и ејискојској чина, моју ме ѿројласити болесним, сенилним, чак и лудим... моју учинити мноја безакоња... све ћу ѿоднети, с ѿомоћу Боја.

Ијак не моју ме натерати у зајрљај ѿаје, ни у наручје екумениста...

Неколко месеци касније, приликом нашег првог сусрета у манастиру Шишатовац, у време оно кад су Ти прогонитељи забранили да служиш Службу Божју рече: *Не чудимо се томе, јер је казано да ће свако ко хоће ѿбожно да живи у Христу – бити ѿоњен.*

Благо Теби Свети Владико што те на правди Бога гонише од Грачанице до Божје куће. Гонише ал не покорише!!!

Благо Теби што Те разбраћа у Цркви осудише – без суда и суђења – ни за шта;

Благо Теби што Те братоубице 10 година ћераше преко државних судова и не нађе се ни један једини трунић оправдања за њихове клевете и лажи;

Благо Теби што Те братоубице и оцеубице са шиптарском полицијом и силом окупаторском избацише са Косова у коме си обновио србско монаштво и напунио тамошње светиње монасима. А те светиње, до Твог доласка у Црну Реку, по сведочењу бл-поч. Патријарха Павла, беху опустеле. Твојим братоубицама се омаче да та сведочанства Патријарха Павла несмотрено обелодане у књизи: *Извештаји са расјетој Косова;*

Благо Теби што даде све за Христа а Христа ни за шта;

Благо Теби јер Те надкрили благодатни покров са Горе Блаженства на којој Спаситељ изговори: *Блажени ѿројнани ѿравде ради јер је њихово Царство небеско!*

Благо Теби Свети Владико, благо Теби!

А благо и нама који имадијасмо срећу да с Тобом састрадавамо на Твом голготском путу.

Ми знамо, драги наш Авво, да таквима, као што си Ти, припада Царство Небеско!

Зато: чуј и почуј прозбу нашу: моли Христа Бога за нас, за Твоју духовну децу, да опстанемо, да се обдржимо на светоотачком путу, да нас не поплаве екуменистички таласи у којима се, авај, подавише многи.

Опрости нам, Оче наш и Владико, због суза на овом привременом растанку с Тобом. Опрости. Знам да су нам сузе у овом трену непотребне.

Знам да треба да се радујемо, јер си се на дан Светог Аранђела родио за живот вечни.

Треба да се радујемо јер иза-Те остадоше твоји духовни синови и ћери да чувају и сачувају семе светотачке вере коју Си дубоко засејао у њина срца и њине душе еда би је такву: чисту и непоругану, с Божјом помоћи, предали онима што ће доћи.

Јуче су моји унуци и праунук дошли да се опросте с Тобом. А пре десет година, кад испратисмо Тебе и Твоју, с Косова прогнану, духовну децу учинивши нам част вашим доласком у госте, напунивши авлију дома нашега монасима и монахињама и испунивши срца наша радешћу неописивом – питаше ме, тада још нејака унучад моја:

Деда, има ли данас праведника?

Има, децо моја! Има! – рекох.

Данас нам Бог учини милост те под кров наш уђе праведник горостасне вере. Таквог Праведника, ко што је владика Артемије, моје око не виде под сводом небеским од босоножја до ових седух власи. Он корача тесним путем који су пропутили наши Свети Оци. Јер, ко што песник вели:

Онуступицвећастазе.

Којимајеногамека;

Некпоцвећуженегазе,

А трњејезачовека!

А то, што су га папини прстеноносци прогнали, исклеветали и у Марка прекрстили нека вас не збуну, децо драга: Једног дана ће вам се касти да он није Марко каквим хоће да га прогласе и понизе безаконици! Кашће вам се да он беше по ХРАБРОСТИ – МАРКО КРАЉЕВИЋ, а по ИСПОВЕДАЊУ ВЕРЕ – МАРКО ЕФЕСКИ нашијех дана.

Драги Владико,

При нашем потоњем сусрету, ономад, на неколко дана пред Твоје пресељење у вечност, овде у Лелићу, кад дођох са нашим пријатељима – Србима из Америке – рекао си: **„Благодарим Богу за све, али велику захвалност дугујем мојим прогонитељима. Да њих није било моја мањинска реч би била прегласана и угушена. Захваљујући њима ми имамо преко 40 катакомбних светиња у којима се чува светосавско семе које ће род родити и већ га рађа.“**

На крају Твоје, те потоње, предивне беседе, понови речи Св. Јована Златоуста говорећи: **„СЛАВА БОГУ ЗА СВЕ!“**

Ваистину, оче наш, учитељу наш и свети Владико наш: СЛАВА БОГУ ЗА СВЕ!

Родио си се овде, међу овим лелићком вртачама на којима подиже са својим духовним чадима ову Свету Нову Никеју на очевини својој, упркос нечовештву наших прогонитеља који преко државних органа искаше да се забрани ова градња – што им не даде Бог.

Тако ниче трећа светиња у овом крају, и сад поред Светог Владике Николаја и авве Јустина, народ србски имаде и трећег неустрашивог стражара на бранику вере.

Поред вас троице и Свете Троице – екуменизам неће проћи! Неће! Неће!

Од Тебе, за ових 10 година страдања, никад (!), ама баш никад (!) не чух ни једну једину реч осуде за Твоје и наше прогонитеље.

Ал од Тебе научисмо да се и за њих Богу молимо, едаби се вратили са пута злога – што нека би им дао Бог!

Нека Те Милостиви Господ приброји онима који стоје с десне стране славе Његове, да заједно с Њима славиш Оца и Сина и Светога Духа у све векове векова.

Нека ти је вечнаја памјат, свети Владико!!!

